

Ortaokul Öğrencilerinin Fiziksel Aktiviteye Yönelik Tutumları

Secondary School Students' Attitudes towards Physical Activity

Hüseyin ÖZTÜRK*

Öz

Bu çalışma ortaokul öğrencilerinin fiziksel aktivitelere katılımlarının, fiziksel aktiviteye yönelik tutumlarına etkisini belirlemek amacı ile çalışılmıştır.

Araştırma için 2019/2020 eğitim öğretim yılında Gaziantep Büyükşehir Belediyesi tarafından uygulanan “Okulda Şenlik Var” projesine katılan ortaokul öğrencilerinin fiziksel aktiviteye yönelik tutumlarını belirlemek amacı ile “Fiziksel Aktiviteye Yönelik Tutum Ölçeği” kullanılmış. On altı hafta ve haftada iki gün uygulanan “Okulda Şenlik Var” proje kapsamında yapılan fiziksel aktivite öncesi ve sonrası öğrencilerden veriler alınarak istatistiksel analizler yapılmıştır.

Çalışmaya katılan ortaokul öğrencilerin fiziksel aktivite tutumlarında (ölçeğin tüm alt boyutlarında) pozitif yönde gelişim olduğu görülmektedir. Bu sonuca göre fiziksel aktivitenin ortaokul öğrencilerinin fiziksel olarak gelişimine olumlu katkılar sağlayacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Ortaokul Öğrencisi, Fiziksel Aktivite, Tutum.

Abstract

This study was studied to determine the effect of middle school students' participation in physical activities on their attitudes towards physical activity

For the research, the “Attitude Scale towards Physical Activity” was used to determine the attitudes towards physical activity of secondary school students participating in the “There is Festivity in School” project implemented by Gaziantep Metropolitan Municipality in the 2019/2020 academic year and a physical activity study was carried out for 16 weeks and two days a week. Statistical analysis was made by taking data from the students who participated in the before and after study.

It is seen that there is a positive development in physical activity attitudes (in all sub-dimensions of the scale) of middle school students participating in the study. According to this result, it can be said that physical activity will contribute positively to the physical development of middle school students.

Keywords: Secondary School Student, Physical Activity, Attitude.

* Doç. Dr., Gaziantep Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, hozturk@gantep.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4968-586X

GİRİŐ

Günümüzde teknolojik gelişmelerle birlikte gerek çalışma hayatı gerekse sosyal hayat içerisinde hareketli yaşamın yeri giderek azalmaya başlamıştır. Fiziksel aktivitelerin azalması tüm insanlar için ciddi bir sağlık riski oluşturmaktadır.

Fiziksel aktiviteye düzenli katılan çocuklarda ve gençlerde tüm hayatları sürecinde sağlıklı bir yaşam tarzına sahip olmalarına katkı sağlamaktadır (McKenzie, ve diğ., 2000; Strong, ve diğ., 2005). ocuk yaşlarda fiziksel aktiviteye katılım sağlayanların, yaşamlarının ileriki yıllarında daha aktif gençler ve yetişkinler olmalarına imkn tanıyarak, kronik hastalıklar ve psikolojik rahatsızlıklar riskini daha düşük olmasını katkı sağladığı görülmektedir (Telama ve diğ., 1997).

Düzenli fiziksel aktivite sağlıkla ilgili fiziksel uygunluğun gelişmesine, kilo kontrolü, kas ve kemiklerin kuvvetlenmesi gibi birçok olumlu etkisi yanında pozitif sosyal ve zihinsel sağlığın gelişmesine katkı sağladığı görülmektedir (Burrows, 2007; Kallings, 2008). Fiziksel aktivitelerin stresin getirdiği etkileri azalttığı, depresyonu engellediği ve bağışıklık sistemini güçlendirdiği görülmektedir (Moraska ve Fleshner, 2001; Ströhle, 2009).

Düzenli fiziksel aktiviteye katılmanın çocuklarda gerek sosyal gerekse fiziksel olgunlaşma üzerindeki olumlu katkısı olduğu bilinmektedir (Hills, King ve Armstrong, 2007), diğer yandan düzenli fiziksel aktiviteye katılımın çocuklar ve ergenler için sağlık açısından faydalarının yanında olumlu psikolojik etkilerinin de olduğu bilinmektedir (Bunker, 1998; Ekelund ve diğ., 2007).

Öğrencilerin fiziksel aktivite yapmaları ileriki yaşlarında fiziksel aktivite için pozitif tutum geliştirmesine sebep olabileceği. Öğrencilerin fiziksel aktiviteye yönelik tutumlarının olumlu olması öğrencilerin gelecekteki çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü katılımlarını sağlayacaktır (Silverman ve Scrabis, 2004).

Başarı ve fiziksel aktiviteye arasındaki ilişkiyi inceleyen birçok çalışma, öğrencilerin dersteki başarısı arasında olumlu bir ilişki olduğunu göstermiştir (Peker ve Mirasyedioğlu 2003; şen ve Koca, 2005). Fiziksel aktiviteye katılım konusunda ve fiziksel aktivitenin yaygınlaştırılması konusunda çocukların ve gençlerin yararlanacakları en kapsamlı yaklaşımı okullar sunmaktadır (Glickman ve diğ., 2012).

Bu alışma ortaokul öğrencilerine uygulanan fiziksel aktivitelere katılımlarının, fiziksel aktivite yönelik tutumlarına etkisini belirlemek amacı ile çalışılmıştır. Sonuç olarak, çalışmaya katılan öğrencilerin fiziksel aktivite tutumlarında pozitif yönde gelişim olduğu ve fiziksel aktivitenin çocukların gelişimine olumlu katkılar sağlayacağı söylenebilir.

YÖNTEM

Evren ve rneklem: Gaziantep Büyükşehir Belediyesinin “Okulda şenlik Var” projesi kapsamındaki ortaokul ğrencilerinin fiziksel aktiviteye yönelik tutumlarında etkisini belirlemek amacı ile 16 haftalık program çerçevesinde haftada iki gün ve bir saat olmak üzere yapılan fiziksel aktivite

parkuruna katılanlardan veriler toplanması için betimsel tarama modelinden yararlanılmıştır. Araştırma 5, 6, 7 ve 8. sınıf öğrencileri ile sınırlandırılmıştır. Araştırmaya toplam 423 kişi (254 kadın, 169 erkek) gönüllü olarak katılmış ve yapılan fiziksel aktivite öncesi ve sonrası tutum ölçeği uygulanmıştır.

Veri Toplama Araçları: Veri toplama iki bölümden oluşmaktadır. Bu çalışmada araştırmacılar tarafından tasarlanan ve ortaokul öğrencilerinin cinsiyet, sınıf ve herhangi bir kulüpte spor yapıp yapmadıklarını içeren kişisel bilgi formu kullanılmış, ikinci bölümde ise, ortaokul öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılımı tutumlarını belirlemek için 25 sorudan ve 5 alt boyutlu “Fiziksel Aktiviteye Yönelik Tutum Ölçeği” uygulanmıştır. Ölçeğin alt boyutları ise sevgi, isteklilik, fayda, sosyalleşme ve özgüven dir. Ölçek daha önce Yıldız ve diğerleri tarafından geliştirilmiş şeklinden yararlanılmıştır (Yıldız ve diğ., 2018). Ölçek 5’li Likert tipinde düzenlenen ölçme aracıdır. Cevaplama gösterge çizelgesi “1=Kesinlikle Katılmıyorum”, “2=Katılmıyorum”, “3=Kararsızım”, “4=Katılıyorum”, “5=Kesinlikle Katılıyorum” şeklinde maddelerden oluşmaktadır.

Verilerin Toplanması Yöntemi: Verilerin toplanabilmesi için “Okulda Şenlik Var” proje yetkililerinden ve okul yönetiminden gerekli izin alınarak uygulanmıştır. Daha sonra gönüllü katılım formu ve araştırma bilgi formu uygulanmıştır. Araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden katılımcılara “Okulda Şenlik Var” proje ekibi tarafından fiziksel aktiviteye ilişkin tutum ölçeğini çalışma öncesi ve sonrası uygulanmıştır.

Verilerin Analizi: Araştırma için tutum ölçeği uygulanmış verilerini analiz etmek için SPSS 23.0 istatistik yönteminden yararlanılmıştır. Sürekli değişkenlerin normal dağılıma uygunluk kontrolünde Kolmogorov Smirnov testi kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma sahip oldukları sonucuna varılmış olup ön test ve son test karşılaştırması için paired samples t-testi yapılarak analiz yapılmıştır. Karşılaştırmalar için anlamlılık düzeyi olarak $p < 0.05$ değeri seçilmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde araştırmaya katılanlara yönelik istatistik analizlere yer verilmiştir.

Tablo 1. Araştırma grubuna ait kişisel bilgiler

Değişkenler		N	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kadın	254	60
	Erkek	169	40
Sınıf	5.sınıf	150	35.5
	6.sınıf	99	23.4
	7.Sınıf	99	23.4
	8.Sınıf	75	17.7
Kulüp sporcusu olma	Evet	116	27.4
	Hayır	307	72.6

Tablo 1’de araştırma grubunun kişisel özellikleri ile ilgili sorulara verilen cevapların dağılımı verilmektedir.

Tablo 2. Fiziksel aktivite tutum ölçeği ön test ve son test verileri

Değişken	Ortalama	Sayı	Std. Sapma	t	p
İsteklilik ön test	1.9460	423	0.8132	7.746	0.00*
İsteklilik son test	1.5160	423	0.7509		
Sevgi ön test	3.6142	423	0.9887	-10.02	0.00*
Sevgi son test	4.2891	423	0.9655		
Fayda ön test	3.3102	423	0.9907	-11.42	0.00*
Fayda son test	4.1012	423	1.0255		
Sosyalleşme ön test	3.6702	423	1.0604	-8.503	0.00*
Sosyalleşme son test	4.2730	423	0.9490		
Özgüven ön test	2.6596	423	0.9963	-12.40	0.00*
Özgüven son test	3.6998	423	1.4000		

p<0.05

Tablo 2’de araştırma grubunun fiziksel aktivite tutum ölçeği ön test ve son test karşılaştırılması verilmektedir. Bu sonuca göre öğrencilerin fiziksel aktivitelerin tutumlarında ön test ve son test sonuçlarında anlamlı fark olduğu sonucuna varılmış olup bu sonuçlara göre isteklilik alt boyutunda ortalamalarının olumlu yönde azaldığı, sevgi, fayda, sosyalleşme ve özgüven alt boyutlarında ise olumlu yönde gelişme olduğu söylenebilir. İsteklilik alt boyutunda ortalamaların düşmesi olumlu yönde gelişme olduğu söylenebilir, çünkü isteklilik alt boyutu olumsuzluk içeren sorulardan oluşmaktadır. Yapılan çalışma sonucunda ortaokul öğrencilerinde fiziksel aktiviteye yönelik tutumlarında olumlu yönde değişim olduğu söylenebilir (p<0.05).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Katılımcıların ortaokul öğrencilerinin fiziksel aktiviteler katılımlarının, fiziksel aktivite yönelik tutumlarına etkisini belirlemek amacı ile yapılan bu çalışmada sonucuna göre; öğrencilerin fiziksel aktivitelerin tutumlarında ön test ve son test sonuçlarında anlamlı bir fark olduğu sonucuna varılmış olup, bu sonuçlara göre isteklilik alt boyutunda ortalamalarının olumlu yönde azaldığı, sevgi, fayda, sosyalleşme ve özgüven alt boyutlarında ise olumlu yönde arttığı olduğu söylenebilir. İsteklilik alt boyutunda ortalamaların azalması olumlu olarak kabul edilebilir, çünkü isteklilik alt boyutu olumsuzluk içeren sorulardan oluşmaktadır. Literatürde çalışmalara bakıldığında; Spruijt-Metz ve Saelens (2016) yaptıkları, Adölesan ve çocuklarda, fiziksel aktivite davranışının ortaya çıkmasındaki en önemli bileşenlerden bir tanesi fiziksel aktiviteye yönelik olumlu yönde tutumdur.

Güllü ve Güçlü (2009), Hacıcaferoğlu ve Öztürk (2020), Koca ve Aşçı (2004), Şentürk’ün (2015) yapmış oldukları Türkiye’de ergenlerle ilgili fiziksel aktivite tutumunun ölçümüne ilişkin yürütülen çalışmalar incelendiğinde, araştırmaların genel olarak beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarında olumlu katkı sağladığı bulunmuştur. Corbin ve diğ., (2014), Öztürk ve diğ., (2018)

yaptıkları fiziksel aktivitenin tüm sportif etkinliklerin üzerinde bir şemsiye terim olduğunu ve hayata yönelik genel bir tutum olduğu bulunmuştur.

Cox, ve diğ., (2008), Kangalgil ve diğ., (2004) yapmış oldukları çalışmalarda, öğrencilerin boş zamanlarındaki fiziksel aktiviteleri, beden eğitimi dersindeki motive olmalarına olumlu katkı sağladığı görülmektedir. Hacıcaferoğlu ve Sümer (2019) ve Hünük'ün (2006) ilköğretim düzeyinde yapılan araştırmalarda aktif olarak spor yapan öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının, sosyalleşme süreç puanlarının spor yapmayan öğrencilerin puanlarına göre daha yüksek olduğu bulunduğu görülmektedir. Alparşlan (2008), Bakker (1990) ve Ryan ve diğ., (1997) yapış oldukları araştırmalarında öğrencilerin beden eğitimi dersi ile ilgili olan tutum ölççeği puanlarının öğrencilerin toplam tutum puanında lisanslı öğrencilerin lisanssız öğrencilere göre beden eğitimi dersine karşı olan tutumlarının daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Chatterjee (2013) ve Yıldız (2013) tarafından yapılan çalışmalarında öğrencilerin, eğlenceli olduğu için beden eğitimi dersini sevdikleri ve bunun yanında sosyal ve kültürel farklılıkların da beden eğitimi dersine ilişkin tutumları etkilediği görülmektedir.

Figley (1985), Chung ve Phillips (2002), Hicks (2004), Balyan (2009) ve Jaureguay'un (2013) yaptıkları çalışmaların sonuçları da fiziksel aktivitelere katılan öğrencilerin fiziksel aktiviteye yönelik tutumları üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir. Sallis ve diğ. (2000), Öztürk ve diğ. (2007), Efe ve diğ. (2008), Eyüboğlu (2012) ve Ridgers'in (2012) yapmış oldukları ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik öz-yeterlik düzeyleri ile ilgili çalışmalarında öğrencilerin tutumlarının yüksek olduğu sonucuna varılmıştır. Diğer yandan Reigal ve diğ., (2014) tarafından yapılan çalışmada fiziksel olarak aktif olan öğrencilerin daha yüksek tutum düzeyine sahip olduğu saptanmıştır.

Balyan (2009) tarafından yapılan beden eğitimi dersi alan öğrencilerin genel öz-yeterliklerinin olumlu sonuçlar doğurduğu gözlemlenmiştir. Ayrıca Hacıcaferoğlu ve Bakırcı'nın (2019) yaptıkları spor etkinliklerin sporcu öğrencilerin özgüvenlerine, iletişim düzeylerinin artmasına olumlu yönde katkı sağladığı sonucuna varılmıştır. Brustad (1993), Hagger ve diğ., (2001), Işıkgöz ve diğ., (2018) bazı benzer bilimsel çalışmalarda ise ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutum ve öz-yeterlik puanları arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir. Hilland ve diğ., (2009) yaptıkları araştırmadan elde edilen bulgulara göre ise beden eğitimine yönelik tutum ve öz-yeterlik arasında pozitif yönde güçlü bir ilişki bulunmuştur. Bu çalışma sonuçlardan farklı olarak Gürbüz ve Özkan (2012) tarafından yapılan ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumları olumsuz yönde gelişme olduğu bulunmuştur.

Yapılan çalışma sonucunda katılımcıların ölççek sorularına vermiş oldukları cevaplardan hareketle; fiziksel aktiviteye katılan öğrencilerin fiziksel aktivitelerine yönelik tutumlarında olumlu yönde etki ettiği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlara göre isteklilik alt boyutunda ortalamalarının olumlu yönde düşüş, sevgi, fayda, sosyalleşme ve özgüven alt boyutlarında ise olumlu yönde artış olduğu söylenebilir.

KAYNAKLAR

- Alparslan, S. (2008). *Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sergilediği Öğretim Davranışlarına İlişkin Algıları ve Öğrencilerin Bu Derse Karşı Geliştirdikleri Tutumları*. Yüksek Lisans Tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi. Bolu.
- Bakker, F.C. (1990). *Sport Psychology: Concepts and Applications*. NewYork. John Wileyand Sons.
- Brustad, R.J. (1993): Who will Goout and Play? Parentaland Psychologicalİnfluences on Children's Attraction to Physicalactivity. *Pediatric Exercise Science*, 5: 210-223.
- Bunker, L.K. (1998). Psycho-Physiologi Call Contributions of Physical Activity and Sports Forgirls. *President's Council on Physical Fitness and Sports Research Digest*, 3: 1-10.
- Burrows, M. (2007). Exercise and Bone Mineral Accrual in Childrenand Adolescents. *Journal of Sports Science & Medicine*, 6 (3): 305-312.
- Chatterjee, S. (2013). Attitudes to Ward Physical Education of School Going Adolescents in West Bengal. International Journal of Innovative Research in Science. *Engineering and Technology*, 2(11): 6068-6073.
- Chung, M. Phillips, D.A. (2002). The Relation Ship Between Attitude to Ward Physical Education and Leisure Time Exercise in High School Students. *Physical Educator*, 59(3): 126-139.
- Corbin, C.B., Welk, G.J., Corbin, W.R., Welk, K.A. (2014). *Concepts of Physical Fitness: Active lifestyles for wellness*. New York. Mc Graw Hill.
- Cox, A.E., Williams, L., Smith, A.L. (2008). Change in Physical Education Motivation and Physical Activity Behavior During Middle School. USA. *School of Kinesiology and Recreation*. Illinois State University.
- Efe, M., Öztürk, F., Koparan, ř. (2008). 14-16 Yaş Grubu Erkeklerde Voleybol Çalışmalarının Sosyal Yetkinlik Beklentisi ve Atılganlık Üzerine Etkisi. *Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1): 69-77.
- Ekelund, U., Anderssen, S.A., Froberg, K., Sardinha, L.B., Andersen, L.B., Brage S. (2007). Independent Associations of Physical Activity and Cardi Orespiratory Fitness With Metabolic Risk Factors in Children: *The European Youth Heart Study*. *Diabetologia*, 50: 1832-1840.
- Eyüboğlu, E. (2012). Spor Yapan ve Yapmayan 12-14 Yaş Arası Ergenlerin Öz Yeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Haliç Üniversitesi. İstanbul.
- Figley, G.E. (1985). Determinants of Attitudes to Ward Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 4: 229-240.
- Glickman, D., Parker, L., Sim, L.J., Cook, H.D. ve Miller E.A. (2012). *Accelerating Progress in Obesity Prevention: Solving the Weight of the Nation*. Washington. DC: The National Academies Press.
- Güllü, M., Güçlü, M. (2009). Ortaokul Öğrencileri için Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Geliştirilmesi. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(2): 138-151.
- Gürbüz, A., Özkan, H. (2012). Determining the Attudie of Secondary School Students Toward Physcal Education of Sport Lesson (Muğla Sample). *Pamukkale Journal of Sport Science*, 3(2): 78-89.
- Hacıcaferoğlu, S., ve Bakırcı, O. (2019). Sporcu Öğrencilerin Etkili İletişim Düzeylerinin İncelenmesi. Futbol Spor Dalı Örneği. *Journal of Socialand Humanities Sciences Research*, 6(44): 3353-3360.
- Hacıcaferoğlu, S., Öztürk, H. (2020). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda Eğitim Almak İsteyen Aday Öğrencilerin Fiziksel Aktivite İçeren Oyunları Oynamaya Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. *Journal of Social and Humanities Sciences Research*, 7(57): 2200-2206.
- Hacıcaferoğlu, S., Sümer, H. (2019).Okul Spor Faaliyetlerinin Sporcu Öğrencilerin Sosyalleşmelerine Yönelik Katkısı Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. *International Journal of Cultural and Social Studies (Int JCSS)*, 5(2): 704-716.
- Hagger, M.S., Chatzisarantis, N., Stuart, J.H. (2001): The İnfluence of Self-Efficacy and Pastbehavi Our on the Physcal Activity İntentions of Young People. *Journal of Sport Sciences*, 19(9): 711-725.

- Hicks, L.L. (2004). *Attitudes to Ward Physical Education and Physical Activity of Studen Senrolled in The Classes of Teachers of the Year*. Unpublished Doctoral Dissertation. Purdue University. West Lafayette.
- Hilland, T.A., Stratton, G., Vinson, D. and Fairclough, S.(2009): The physicaleducation predisposition scale: preliminary development and validation. *Journal of Sport Sciences*, 27(14): 1555-1563.
- Hills, A.P., King, N.A., Armstrong, T.P. (2007). The contribution of physical activity and sedentary behaviours to the grow thand development of children and adolescents: Implications for over weightand obesity. *Sports Medicine*, 37(6): 533-545.
- Hünük, D. (2006). *Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Sınıf Düzeyi, Öğrenci Cinsiyeti, Öğretmen Cinsiyeti ve Spora Aktif Katılımları Açısından Karşılaştırılması*. Hacettepe Üniversitesi. Yüksek Lisans Tezi. Ankara.
- Işıköz, E., Esentaş, M., Şahin, H.M. (2018). Analysis on the Factors Affecting the Venue Selection and Participation of Students Studying in Physical Education and Sports for Physical Activity. *Inonu University, Journal of Physical Education and Sport Sciences (Iujpress)*, 5(1): 21-32
- Jaureguy, C.D. (2013). *6th Grade Elementary Student's Attitudes to Ward Srunning Activities in Physical Education: A Preliminary Study*. Unpublished Master's Dissertation. California State University. Sacramento.
- Kallings, L. (2008). *Physical Activity on Prescription: Studies on Physicalactivity Level, Adherence and Cardiovascular Risk Factors*. Stockholm. Karolinska Institutet.
- Kangalgil, M., Hünük, D., Demirhan, G. (2004). Spor Yapan ve Yapmayan Öğrencilerin Beden Eğitime İlişkin Tutumları. (Sözel Bildiri) 10. Ichper. *Sd ve 8.Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi*. Kemer/Antalya.
- Koca, C., Aşçı, F.H.(2004). Atletik Yeterlik Düzeyi ve Cinsiyetin Beden Eğitime Yönelik Tutum Üzerine Etkisi. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 9(1): 15-24.
- McKenzie, T.L., Marshall, S.J., Sallis, J.F. and Conway, T.L. (2000). Student Activity Levels, Lesson Context. and Teacher Behavior During Middle School Physical Education. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 71 (3): 249-259.
- Moraska, A., Fleshner, M. (2001). Voluntary Physical Activity Prevent Sstress-Induced Behavioral Depression and Anti-KLH Antibody Suppression. *American Journalof Physiology. Regulatory. Integrative and Comparative Physiology*, 281: 484-490.
- Öztürk, F., Koparan Şahin, Ş. (2007). Spor Yapan ve Yapmayan 9-13 Yaş Grubu Bireylerin Sosyal Yetkinlik Beklentisi Puanlarının Karşılaştırılması (Bursa Örneği). *Sağlık Bilimleri Tıp Dergisi*, 19(3): 205-2012.
- Öztürk, H., Hacıcaferoğlu, S., Yılmaz Öztürk, Z. (2018). Examination of Constant Anxiety Statuses of Prisoners Who Attend Recreational Activities. *International Journal of Science Culture and Sport*, 6(4): 434-442.
- Peker, M., Mirasyedioğlu, Ş. (2003). Lise 2. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Dersine Yönelik Tutumları ve Başarıları Arasındaki İlişki. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 14: 157-166.
- Reigal, R.E., Videra, A., Gil, J. (2014). Physical Exercise, General Self-Efficacy and Life Satisfaction in Adolescence. *International Journal of Medicine and Science of Physical Activity and Sport*, 15(55): 561-575.
- Ridgers, N. (2012). Adolescent Girls' Motivational Predis Positions to School Physical Education: Associations With Health-Enhancing Physical Activity. *European Physical Education Review*, 18(2): 147-158.
- Ryan, R.M., Frederick, C.M., Lepas, D., Rubio, N., Sheldon, K.M. (1997). Intrinsic Motivation and Exercise Adherence. *International Journal of Sport Psychology*, 28: 335-354
- Sallis, J.F., Prochaska, J.J., Taylor, W.C. (2000). A Review of Correlates of Physical Activity of Children and Adolescents. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 32(5): 963-975
- Silverman, S., Scrabis, K.A. (2004). A Review of Research on İnstructional Theory in Physical Education 2002-2003. *International Journal of Physical Education*, 41(1): 4-12.

- Spruijt-Metz, D., Saelens, B.E. (2016). *14 Behavioral Aspects of Physical Activity in Childhood and Adolescence. Handbook of pediatric obesity: Etiology, patho physiology, and prevention.* M.I Goranand M.S. Sothern (Eds.). Taylor and Francis. New York.
- Strong, W.B., Malina, R.M., Blimkie, C.J., Daniels, S.R., Dishman, R.K., Gutin, B., Hergenroeder, A.C., Must, A., Nixon, P.A., Pivarnik, J.M. and Rowland, T. (2005). Evidence Based Physical Activity for School-Ageyouth. *The Journal of pediatrics*, 146(6): 732-737.
- Ströhle, A. (2009). Physical Activity, Exercise, Depression and Anxiety Disorders. *Journal of Neural Transmission*, 16: 777-784.
- Şen, A.İ., Koca, S.A. (2005). Orta Öğretim Öğrencilerinin Matematik ve Fen Dersine Yönelik Tutumları ve Nedenleri. *Eğitim Araştırmaları*, 18: 236-252.
- Şentürk, H.E. (2015). Sportif Tutum Ölçeği: Geliştirilmesi, Geçerliliği ve Güvenirliği. *CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 7(2): 8-18.
- Telama, R., Yang, X., Laakso, L. ve Viikari J. (1997). Physical Activity in Childhood and Adolescence as Predictor of Physical Activity in Young Adult Hood. *American Journal of Preventive Medicine*, 13(4): 317-323.
- Yaldız, S. (2013). *İlköğretim Okullarında Beden Eğitimi Dersine Yönelik Öğrenci ve Ana-Baba Tutumları.* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi. Ankara.
- Yıldız, G., Bilgin, E., Korur, E.N., Novak, D., Demirhan, G. (2018). The association of various social capital indicators and physical activity participation among Turkish adolescents. *Journal of Sport and Health Science*, 7(1): 27-33.